

[Poulsgaard]

gernes lommer, og den enkelte borger er ravsrukende ligeglad med, om det er amts- eller det er stats- eller det er kommuneskattekroner, det drejer sig om. Det, der interesserer ham, er det samlede skattetryk, så den dér kan jeg ikke rigtig hoppe på.

Men jeg er da enig med ministeren i, at vi skal have en forenklet administration. Jeg var en dårlig fremskridtsmand, hvis jeg ville gå imod en forenklet administration. Det, jeg forsøgte at sige i mit første indlæg, var, at ministeren jo selv i sin fremsættelse siger, at de tjenestemænd, der ikke ønsker ansættelse ved amterne, kan fortsætte ved staten. Hvor er det forenklet i det?

Vi er enige med ministeren i, at vi skal have et enstrengt system, men vi mener bare, det var bedre, at vi lagde samtlige gymnasier ind under staten. Ministeren vil gå en anden vej. Vi skal ikke snakke os fra hverandre, men jeg kunne godt have lyst til at spørge ministeren: hvorfor er Sorø Akademis Skole holdt udenfor? Skal der opretholdes en særlig administration for Sorø, eller hvordan vil man klare det? Ja men det er da mærkeligt, at det lige er Sorø, der er holdt uden for lovforslaget. Der er kostskole og det hele dernede. Jeg ved ikke, hvordan ministeren får det til at lyde som en forenkling.

Til slut vil jeg gerne sige tak til fru Dorte Bennedsen, fordi jeg fik et klart svar heroppefra. Der er altså intet flertal, og det må ministeren så tage til efterretning, eller også må han komme med noget, der er lidt bedre, sådan at vi i hvert fald får et enstrengt system, ikke får dette mangestrengede system.

Hanne Severinsen (V):

Jeg må sige, at jeg har noget svært ved at forstå SF og VS. Det er partier, som siger, at de vil decentralisere, men hver eneste gang man rent faktisk foretager en decentralisering, så siger de: ja men altså, vi må lige sikre os, at man også gør det og det og det og det og det. De tror altså ikke, at det virkelige liv rigtig kan blomstre, når det kommer til stykket, for man vil nok alligevel noget væmmeligt. Det vil sige, at decentralisering er noget med, at man siger, at folk selv skal beslutte det, som vi vil have de skal beslutte.

Jeg mener, at det, der er det relevante, er opgavefordeling. Det er, at nogle ting skal besluttes centralt og andre ting skal besluttes

decentralt, og når man først har lagt det ud, så må det også være med den tillid, at de kan forvalte det lokalt.

Vi har jo klart besluttet her, at byggesagsadministration, husværtsfunktion kan amterne godt have. De har det jo rent faktisk for størstedelen af gymnasierne. Der er samtidig almindelig enighed i denne sal om, at pædagogisk tilsyn er en opgave for direktoratet, fordi vi ønsker et ensartet niveau. Ja men når nu ministeren siger, at sådan skal det også være, hvad er det så, man er bange for?

Er det ikke i virkeligheden et fantastisk godt system, vi har, at de forskellige gymnasier har nogle retningslinjer, de skal rette sig efter? De skal sende deres pensumindberetninger ind til direktoratet. De ved, at der kan komme en censor fra en anden del af landet, og derfor ved de også, at de skal nå frem til et ensartet niveau, og så forsøger de på forskellig vis rundt omkring i gymnasierne at nå frem til det samme niveau.

Jeg synes ærlig talt, at det er en god måde at decentralisere på, at man klart fastlægger kompetencen. Noget er i statslig regie, andet i amtslig regie, og atter andet skal det enkelte gymnasium selv bestemme.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg tænkte nok, at den kom, den dér med decentralisering. Nu har vi lige haft en indenrigsminister, der har påbudt amterne lofter med hensyn til udskrivning af skatter, og man har beskåret bloktilskuddene. Vi har haft en minister, der har dikteret en række amter, hvor mange elever de må have i klasserne, det berømte Rixonacirkulære. Vi har en minister, der vil ændre styrelsesloven på universiteterne, centralisere på det groveste.

Det, venstre vil, er at decentralisere, hvor de ser en politisk fordel i det, decentralisere dér, hvor vennerne er, og centralisere dér, hvor de ikke er. Sådan er politik nok i nogen grad indrettet, at man for at fremme sine politiske mål prøver at lægge en beslutningskompetence dér, hvor man ser en politisk fordel i det.

Vi har nogle tanker om decentralisering og selvforvaltning, men det er aldeles ikke inden for nogle økonomiske rammer og inden for et samfund, som bevæger sig i retning af større ulighed, større uretfærdighed. Det er